

Kærlighed alt sit udretter

Kærlighed alt sit udretter
som nødvendig, men dog frit,
flytter frit, hvad loven sætter:
skellet mellem mit og dit,
er ej blot dog at undskylde,
men er hele lovens fylde.

Frygt ej for, hvad verden kalder
sin nødvendighed af stål!
Anderledes dejlig falder
ord på Himlens tungemål,
dens nødvendighed heneden
det er netop kærligheden.

Derfor, hvad en verden siger,
og hvad verdensmagten vil,
står og falder jordens riger
dog med kærlighedens ild:
hvor den blusser, bor livsgrøden,
hvor den slukkes, hersker døden.